

z postrehov duchovného otca...

15. 3. 2026

Sme prirodzene zvedaví na novinky. Akoby to niekedy zachádzalo až tak ďaleko, že mať sa dobre znamená mať neustále niečo nové. A na druhej strane nemať novinky, to človek prestáva byť zaujímavý.

Na jednej strane vnímame niečo podobné aj v oblasti kresťanstva. Veľa sa dnes aj v cirkevných kruhoch hovorí o novej evanjelizácii. Pápež František nestále vyzýval k potrebnej kreativite, aby sme vymýšľali nové – modernejšie abecedy na odovzdávanie evanjelia súčasnému človeku. Nepochybne je to veľmi dôležité, ale aj tu narážame na isté mantinely.

Nežijeme len v dobe zmien, ale že skôr zažívame zmenu doby. Vo vzťahu k Cirkvi to znamená niečo totálne nové, čo tu doteraz nebolo a čo nesmieme prehliadať. Ľudia už nevnímajú Cirkev ako jediné miesto spásy ako kedysi. Súvisí to so zmenou hodnôt. Smiem to, čo sa mi páči, a pravdivé je to, čo tak aj cítim.

Pravda sa už nevníma ako idea, ale ako pohyb, neustála zmena. Pravda sa upravuje podľa aktuálnych okolností a všetko závisí od kontextu. A z toho vyplýva otázka: Ako na túto zmenu zareagujem ja kresťan? A tu vyvstáva zásadný problém, ktorý potom niektorí vtesnajú do provokatívnej otázky: Má sa zmeniť človek podľa náuky, alebo náuka podľa človeka?

Ak pôjdeme prvou cestou – človek sa má zmeniť podľa náuky –, tak podľa niektorých riskujeme stratu dnešného človeka; hrozí nám, že ho neoslovíme v jeho reálnej situácii. Lenže ak idem druhou cestou a budem meniť náuku podľa človeka, kam sa až dostanem? Neskončím v rovnakom relativizme ako svet okolo mňa? Neskončíme pri kresťanstve, ktoré sľubuje prosperitu a blahobyť, teda raj iba tu na zemi? Je toto ten nový spôsob?

Zmeniť človeka, či zmeniť náuku? Čo je odpoveďou? Ani jedno, ani druhé! Ale v prvom rade: Umožniť stretnutie s reálnym Ježišom Kristom! Keď nás kresťanov Ježiš na jednom mieste prirovnáva k soli, môžeme si domyslieť, že soli v jedle nemusí byť veľa. Ale pred čím varuje doslova? Aby sme nestratili svoju typickú chuť – chuť pravého evanjelia. Lebo stará známa pravda hovorí, že svet nečíta evanjelium, ale číta život kresťana – číta môj život. A čo v ňom prečíta? Povrchnosť, formalizmus, moralizovanie? Toto je chuť dnešného kresťanstva? Preto nám evanjelium neustále vracia tú pravú chuť Ježiša Krista. A on vždy zmiešava minimálne dve prísady: pravdu a lásku.